

det efter 31te Marts; skal fremgaae klart og tydeligt af Regnskabet. Dette vil man være istand til; thi man veed, naar Regningerne komme og skulle honoreres. Endnu vanskeliggere vilde det være at aflægge særligt Regnskab over Activerne. Lad os tage en af de aller-specielleste Conti, det kongelige Bibliothek. Vil man nu have Regnskab over enhver Bog, der findes i Bibliotheket, altsaa et Catalog over flere 100,000 Bøger? Seg indbrømmer, der er nogle Conti, hvor det kunde skee, men som sagt, saadan i sin Almindelighed er det en altfor stor Fordring at opstille. Hvorledes skulde man f. Ex. forholde sig med vore naturhistoriske Samlinger, som indeholde Tusinder og atter Tusinder af smaa Insecter; thi det er ogsaa et Activ. Seg troer derfor, at det ikke vilde være muligt med den bedste Villie at opfylde et saadant Forlangende. Dersom Rigsdagen skulde komme til den Beslutning, at Revisionerne skulle forlange det, ja saa vilde man gjøre den yderste Fild for at staffe det, forsaavidt det var muligt, men her gjøres virkelig Forlangende om et Arbejde, hvis Omfang man ingen Forestilling har om, og som er langt betydligere og vidtløftigere, end man troer. Seg vilde derfor ønske, at man vil stemme imod Udvalgets Forslag, stemme imod det som et Forlangende, man forud kan vide, ikke paa fyldestgjørende Maade vil kunne opfyldes.

Ordføreren: Det vil af den meget ærede Ministers Bemærkninger fremgaae, at Forfjellen imellem hans og Udvalgets Anskuelse ikke er den, at Ministeriet vil undslaae sig for at aflægge Regnskab for det, for hvilket der kan aflægges Regnskab, men at Ministeriet ikke vil paatage sig Forpligtelsen til at aflægge Regnskab for Noget, som enten vil være overordentlig besværligt eller neppe udførligt. Seg skal i saa Henseende bemærke, at det aldeles

ikke har været Udvalgets Tanke med det stillede Endringsforslag at udtale det, som den meget ærede Minister har tillagt det. Den meget ærede Minister begyndte at nævne som Exempel, at det ikke var muligt i nogen Huusholdning at vide Alt, hvad der udestaaer, og at det altsaa endnu mindre vil være muligt i en Statshuusholdning, at der som Følge deraf ikke kunde leveres noget Regnskab over Restance-Udgifter og Indtægter. Udvalget har troet, at her var afgjort Tale om Udgiftsrestancer, som være Ministeriet beskjendte — hvilke Midler der maatte være at foretage for at indskrænke disse Restancers Antal, ligger ikke her for — og som virkelig vare tilstede, og hertil har Udvalget, som det vil sees af Betænkningen, henregnet de Udgiftsrestancer, som optages i Regnskabet og indbefattes under den indisponible Kassebeholdning. Det er derom Udvalget har sagt, at der altid har været ført Regnskab af Ministeriet, og at Udvalget ikke betvivler, at det føres endnu. De Forholdsregler, der kunne træffes for at formindste Antallet af disse Restancer og komme til Kundskab om de ubekjendte, ligger, forekommer det mig, udenfor dette Spørgsmaal. Det har ikke været Udvalgets Mening at forlange Regnskab for Andet end det, der i den Retning kunde præsteres. Dernæst har den ærede Minister gjort opmærksom paa, naar der skulde leveres Activ-Regnskaber, hvor vanskeligt Saadant var. Det vil atter her fremgaae af Udvalgets Betænkning, at hvad Udvalget nærmest har for Øie, er et saadant Activ-Regnskab, der er leveret tidlig. Først den 2den Octbr. 1855 blev der indleveret fra Ministeriet et Regnskab over alle de Activer, der henhørte under Activ-Contoen. Nu veed jeg vel, at der findes andre Activer, der ikke henhøre under det saakaldte Activ-Contoir, men herom har Udvalget ikke ytret sig.